

zrcalo@vjesnik.hr

ZRCALO

SPOMENAR

Tradicija, obrtničko umijeće i profesionalnost - po tome je poznat zagrebački frizerski salon Kincl u Praškoj 8. Generacije i generacije Zagrepčanki, i one koje su mu vjerne desetljećima, ali i one koje nikad nisu u njemu bile, znaju za to kulturno mjesto o komu svjedoče brojne nagrade i priznanja, arhivska građa o zagrebačkim obrtima te privatni obiteljski arhivi i fotografije.

BROJNE NAGRADE

Ove godine salon obilježava 75 godina od osnivanja i neprekidna rada na istoj adresi. Salon su 1935. osnovali Rudolf Kincl i njegova supruga Bran-

Vesna Kincl Murtić s obiteljskim priznanjima

Na istoj adresi 75 godina

■ O bogatoj povijesti frizerskog salona u Praškoj 8 svjedoče brojne nagrade i priznanja, arhivska građa o zagrebačkim obrtima te privatni obiteljski arhivi i fotografije

Rudolf i Branka Kincl s aparatom za trajnu ondulaciju

ka. Izabrali su dobru lokaciju, nedaleko od Jelačić placu, preko puta zagrebačke sinagoge, a svojim su radom i visokim standardima osvojili brojne žene. Od njegova utemeljenja, salon Kincl postao je poznat po dobrim frizurama, ali i mjesto druženja gospođa iz »visokoga društva« koje su tamo redovito zalazile. U to vrijeme nije bio običaj da se klijentice međusobno gledaju dok im se radi frizura, pa je salon bio podijeljen na sedam kabina da bi imale privatnost. Kako se neki još prisjećaju i kako svjedoče fotografije iz toga vremena, žene su se žrtvale i satima sjedile pod aparatima za »toplu trajnu ondulaciju«. U modu su već ulazile i bubi frizure, a Rudolf Kincl slovio je kao jedan od najboljih zagrebačkih »bubišterera«. Njegova supruga Branka bila je pak poznata po svom umijeću

šišanja i češljanja, osobito po »onduliranju«. Ona je još kao frizerska pomoćnica u salonu Marchesi osvojila dvije nagrade, a specijalizirala se za tzv. željeznu ondulaciju. Tridesetih se godina intenzivno natjecala, pa je 1935. u Zagrebu osvojila

prvo mjesto s dnevnom frizurinom oblikovanom »velnima« (valovima) izrađenim vodenom ondulacijom. A na svjetskom frizerskom natjecanju 1937. u Parizu, na kojemu je sudjelovalo 500 frizera, Branka Kincl proglašena je najboljom u izradi večernje frizure i frizure »fantazija«.

Salon nije zatvorio svoja vrata ni u teškim vremenima Drugoga svjetskog rata, kad su se vlasnici i njihovi zaposlenici morali domisljati kako da osiguraju uvjete za rad, osobito u doba zamačenja. Još i prije početka rata, kad je neizvjesnost već visjela u zraku, Rudolf i Branka Kincl mnoge su žene besplatno poučavali svom zanatu kako bi mogle prehraniti obitelji.

I poslijeratne nestašice otežavale su im rad, ali pedesetih godina, žene im se u većem broju ponovno vraćaju u salon, želeći biti lijepo uređene i ele-

gantne. Branka Kincl ponovno se natječe i ponovno dobiva priznanja za svoj rad. Sredinom pedesetih na prvenstvu Jugoslavije u Subotici, Branka Kincl osvojila je prvu nagradu za dnevnu frizuru i drugu nagradu za frizuru »fantazija«. Nakon toga se povukla iz natjecanja i posvetila edukativnom radu, a izabrana je i za frizerskog suca. Njezine su značajke ruke i oko za frizuru koja odgovara određenom tipu žene bili već opće poznati pa je angažirana i za nekoliko filmova, među kojima su »H8« i »Pukotina raja«.

KLIJENTICA I RENATA TEBALDI

Obiteljsku tradiciju preuzela je njezina kći Vesna koja je počela svoju natjecateljsku karijeru još kao studentica francuskoga i talijanskog jezika na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na nju i njezinu sestru Jasnu roditelji su prenijeli znanje i ljubav

Opatijska izložba »Grand Prix u kosi«

prema tom zahtjevnom poslu, ali i svoju profesionalnu etiku. I ona je, poput svoje majke, kao vrlo mlada frizerka počela nizati nagrade. Tako je u konkurenciji 319 frizera iz Austrije, Grčke, Jugoslavije, Zapadne Njemačke i Švedske 1955. u Opatiji, osvojila je »Grand Prix« za cocktail, apstraktnu večernju i »fantazija« frizuru. Na prvenstvu Europe u Parizu 1957. dobila je prvu nagradu

zin je moto: »Što više znaš, to ti je cilj dalji«, a osobito ističe važnost obrtničke etike i bliskog odnosa s klijentima zbog kojih su im neke mušterije ostale vjerne 50, pa i 60 godina. Stoga nije čudno da je salon Kincl, kao važan dio urbane kulture Zagreba, uvršten na popis zaštićenih nematerijalnih kulturnih dobara Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

■ Gordana TINTOR

Etnofrizura iz majstorske radionice

PROJEKTI

Dugoočekivani dokumentarni film o »treneru svih trenera«, popularnom Miroslavu Ćiri Blaževiću napokon će se javno prikazati. Od petka ga mogu pogledati korisnici Max TV televizije i tim smo povodom razgovarali s redateljem i autorom Ivanom Živkovićem. »Iako je Ćiro stalno prisutan u medijima, želio sam ga prikazati u jednom sasvim novom svjetlu. Zbog toga nisam snimio klasičan dokumentarac, nego sam se koncentrirao na nekoliko dana u njegovu životu te prikazao sav stres i emocije koje prate jednu veli-

Autor filma Ivan Živković s Ćirom

TRENER SVIH TRENERA

ku utakmicu«, kaže Živković. Utakmica kojom se Živković bavi je uzvratni susret dodatnih kvalifikacija za odlazak na Svjetsko nogometno prvenstvo između reprezentacija BiH i Portugala. Danas ta utakmica

ima već mitski status, a posebna su atrakcija filma dosad nevidenim prizorima, napokon će se javno prikazati

ima već mitski status, a posebna su atrakcija filma dosad nevidenim prizorima, napokon će se javno prikazati

s poznatim novinarima, a film vrvi i tipičnim bosanskim humorom i likovima. Realizacija filma o takvom specifičnom karakteru kakav je Ćiro nije mogla proći bez teškoća. »Snimanje je zamalo

propalo već na samom početku. Po dolasku na granicu shvatio sam da su mi istekli putovnica i osobna karta. Igru slučajno susreo sam prijatelja koji je u Bosnu išao na pogreb djeđu Vedrana Ćorluke, te sam se ubacio u pogrebnu povorku i tako ilegalno prešao granicu«, prisjeća se Živković. Osim Živkovića na filmu su radili i montažer Vladislav Čolić, stručni suradnik Emir Imamović Pirke, dok je za Full HD kameru zaslužan snimatelj Tomislav Krnić. Živković se nada kako

će publika prepoznati film, jer ipak je riječ o jednom od najprepoznatljivijih likova s ovog područja.

»Koliko je meni poznato, Ćiro je jedini naš trener o kojem postoji dokumentarni film. Zabilježili smo atmosferu kakvu je u jednoj specifičnoj zemlji poput Bosne mogao stvoriti jedino Ćiro i nadam se da će gledatelji uživati«, zaključuje Živković koji u planu ima i ekranizaciju života još jednoga karizmatičnog lika, legendarna Miše Kovača. [M. Brala]

Ćiro i najbolji igrač BiH reprezentacije Edin Džeko